Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 063 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X en haar minderjarige kinderen X en X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DESENFANS**
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en haar minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 januari 2026 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV-wet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 1 februari 2023, dient diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 7 april 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 14 augustus 2024. Op 19 september 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen die beslissing dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad vernietigt de beslissing van 19 september 2024 bij arrest nr. 321 206 van 5 februari 2025.

1.3. Verzoekster wordt een tweede keer gehoord door het CGVS op 17 oktober 2025.

1.4. Op 15 december 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die aangetekend verstuurd wordt op 16 december 2025 en die als bijlage 1 bij het verzoekschrift gevoegd wordt.

2. De rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota van 10 februari 2026 de Raad verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Verzoekster heeft de Raad op 17 februari 2026 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in (oud) artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

3. Het verzoekschrift

Verzoekster voert een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij meent dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoekster verwijt de commissaris-generaal steeds de meest nadelige interpretatie te weerhouden. Volgens haar werd geen rekening gehouden met haar specifiek profiel en meer bepaald met het gegeven dat zij nooit naar school of naar de madrassa is geweest, zij haar hele leven in een gevaarlijke en onveilige omgeving gewoond heeft, zij het slachtoffer geweest is van geweld omwille van haar besnijdenis en omdat haar minderjarige dochter bij terugkeer ook een risico loopt op vrouwelijke genitale verminking. Zij stelt dat haar kwetsbaar profiel voldoende werd aangetoond omdat ze in Somalië aan vrouwenbesnijdenis werd onderworpen en zij het slachtoffer is van foltering. Zij verwijst naar de nota van Nansen van 13 september 2021 over genitale verminking van vrouwen. Verder benadrukt verzoekster nogmaals haar laaggeschoold profiel, wat volgens haar niet in rekening gebracht werd bij de door de *protection officer* gestelde vragen en haar antwoorden hierop. Zij meent dat van haar niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas kan worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid is.

Vervolgens betoogt verzoekster dat het onrealistisch is om van een vrouw, die in een dergelijke omgeving is opgegroeid, te verwachten dat ze een exacte volgorde van de seizoenen kan geven en de subtiliteiten van klimatologische fenomenen kent. Met betrekking tot de droogte van 2011 wijst zij erop dat, hoewel die desastreuze gevolgen heeft gehad, het mogelijk is dat zij niet in staat was om deze te contextualiseren in haar persoonlijk verhaal, vooral omdat ze op dat moment jong was, namelijk tien jaar. Zij stelt dat de gevolgen van een droogte door iedereen anders kunnen ervaren worden of voor elkeen een ander effect op het leven kunnen hebben. Tijdens de droogte van 2017 was zij al zestien jaar oud, waardoor ze zich op dat moment meer bewust was van het leven en waardoor het volgens haar normaal is dat zij die als meer ingrijpend beschouwde. Verder stelt zij dat het mogelijk is dat een droogte, die leidt tot voedselvoorzieningsproblemen, prijsstijgingen en economische stress, voor haar als extreem wordt ervaren, zelfs als dit niet overeenkomt met de kwantitatieve gegevens. Hetzelfde geldt, voor wat haar betreft, voor de overstromingen van 2008 en 2016 die, ook als ze minder belangrijk zijn, wel een verwoestende impact gehad kunnen hebben.

Met betrekking tot de dorpen rondom Kamsuuma wenst zij te benadrukken dat zij heel haar leven in een klein dorp in Somalië gewoond heeft, dat zij afkomstig is uit een omgeving gekenmerkt door moeilijke omstandigheden en dat ze nooit toegang gehad heeft tot onderwijs of tot religieus onderwijs. Zij is opgegroeid onder strikte genderrollen en werd voornamelijk huishoudelijke taken toebedeeld waardoor zij slechts zeldzame kansen had om zich te verplaatsen en om interactie te hebben buiten de grenzen van haar dorp. Zij acht het in die omstandigheden niet verwonderlijk geen gedetailleerde en nauwkeurige geografische kennis van haar regio te hebben. Zij verwijt de commissaris-generaal een kennis te verwachten die eerder kadert binnen een Europese context, nu in Somalië de geografische referenties veel minder van belang zijn. Zij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met haar analfabetisme, gebrek aan formeel onderwijs en sociale en culturele normen in Somalië. Zij benadrukt dat zij, ondanks de moeilijkheden met haar opleiding en sociale context, erin geslaagd is om de namen van dorpen in de buurt van haar dorp te

geven. Dit toont volgens haar aan dat zij een algemeen begrip van haar omgeving heeft, ook al zijn sommige genoemde dorpen niet precies de dichtstbijzijnde. Zij voegt toe dat de grenzen tussen de dorpen in landelijke gebieden soms vaag zijn of slecht bekend zijn bij de bewoners zelf, die vaak navigeren op basis van natuurlijke herkenningspunten in plaats van volgens formele dorpsnamen.

Betreffende de kennis van de incidenten in haar dorp en de omgeving, benadrukt zij dat die door de commissaris-generaal als voldoende worden aangenomen.

Met betrekking tot haar persoonlijke problemen verwijt zij de commissaris-generaal een cascaderedenering gehanteerd te hebben nu het gebrek aan geloofwaardigheid van haar recente herkomst uit Somalië geleid heeft tot een ongeloofwaardig relaas. Dit gaat volgens haar in tegen de algemene principes van nauwgezetheid en voorzichtigheid. Zij wijst op de medische documenten die bepaalde letsels aantonen, die zij heeft opgelopen in het kader van haar problemen, wat de geloofwaardigheid van haar relaas volgens haar kracht bijzet.

Voor wat betreft het risico op besnijdenis, verwijst zij naar het vernietigingsarrest van de Raad van 5 februari 2025, waarna zij opnieuw gehoord werd. Zij wijst erop dat het CGVS niet betwist dat het zeer moeilijk is om vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) te weigeren en dat het vaststaat dat zij reeds het slachtoffer geweest is van VGV, wat ook blijkt uit haar medische stukken die spreken van een VGV type III. Zij meent dat het verzet van haar echtgenoot geen invloed heeft op haar vrees te meer nu haar huwelijk door haar familie in Somalië niet erkend wordt. Zij benadrukt dat het risico voornamelijk uitgaat van de kant van de familie van haar grootmoeder nu de zus van de grootmoeder de verminking uitvoert en dat zij zich onmogelijk zal kunnen verzetten tegen het gezag van ouderen. Zij vreest ook dat haar minderjarige dochter aan dezelfde praktijken zal worden blootgesteld bij terugkeer. Ondanks de herhaalde vragen van de *protection officer* kon zij enkel meedelen dat dit voortvloeit uit de Somalische cultuur, wat volgens haar een geldige verklaring vormt die steun vindt in de landeninformatie. Verwijzend naar het vernietigingsarrest concludeert zij dat het duidelijk is dat zij, als vrouw met onwettige kinderen, een afwezige vader om beslissingen te nemen, gezien het respect voor de beslissingen van oudere vrouwen en de culturele prevaltien van VGV, bij terugkeer naar Somalië zal worden geherinfibuleerd.

Zij betreurt dat het CGVS haar persoonlijke situatie, met name het feit dat zij twee kinderen gekregen heeft met een man die zij in Europa ontmoet heeft en met wie zij sedert maart 2025 geen contact meer heeft, niet in overweging genomen heeft nu de afwezigheid van de vaderlijke steun en meegemaakte scheiding haar kwetsbaarheid vergroot in de Somalische context. Dat zij een alleenstaande moeder is, wat in Somalië negatief beoordeeld wordt, zorgt ervoor dat zij gestigmatiseerd zal worden en onder sociale druk zal komen te staan om opnieuw te trouwen. Zij wijst op het gebrek in Somalië aan sociale en familiale steun. Het is volgens haar zeker dat haar pasgeboren dochtertje in Somalië besneden zal worden en indien zij zou weigeren mee te werken, zou haar familie een klacht kunnen indienen bij Al-Shabaab.

Met betrekking tot haar documenten, wijst zij op het medisch rapport. Hieruit blijkt volgens haar dat zij ernstige littekens op haar lichaam heeft, die duidelijk het gevolg zijn van geweld. Zij verwijt de commissaris-generaal desondanks de ernst ervan dit bewijs te verwerpen onder het voorwendsel dat de arts de exacte omstandigheden, waarin deze zijn toegebracht, niet kan garanderen. Zij benadrukt dat de verwondingen overeenkomen met de geweldsdaad zoals zij beschreef in haar asielrelaas nu de littekens aantonen dat zij het slachtoffer is geweest van ernstige mishandelingen. Volgens haar betreffen het duidelijk tekenen dat zij vervolgd werd.

Verzoekster beroept zich vervolgens op het voordeel van de twijfel.

Voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoekster aan dat dat de veiligheidssituatie in de provincie Lower Juba de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt. Volgens haar blijkt uit de verschillende bronnen dat niet kan worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict. Ook de aanwezigheid van Al-Shabaab wordt volgens haar door verschillende bronnen bevestigd. Die aanwezigheid heeft geleid tot vele gevechten, die volgens haar als willekeurig kunnen worden omschreven. Zij vervolgt dat uit de meest recente rapporten blijkt dat de situatie geenszins voldoende verbeterd is om aan te nemen dat geen enkele burger gevaar loopt voor diens lichamelijke integriteit als gevolg van willekeurig geweld in Somalië. Zij is van mening dat het geweld in Somalië, alsook in Lower Juba, van hoge intensiteit is nu de incidenten plaatsvinden op een wekelijkse basis. Zij verwijst hiervoor naar en citeert uit verschillende bronnen. Zij voegt nog toe dat de geweldsincidenten fluctueren maar hoog blijven.

In subsidiaire orde beroept verzoekster zich op artikel 3 van het EVRM en voert zij aan dat, zelfs als er verschillen tussen de regio's bestaan, de situatie in Somalië in het algemeen zeer precair is, waarvoor zij onder meer verwijst naar rapporten van *Amnesty International* van 2020 en van *Human Rights Watch*, waarin gesteld wordt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen zowel door terroristische groeperingen als door wetshandhavingsinstanties. Verder kaart zij de voedselonveiligheid aan en stelt zij dat de humanitaire

situatie absoluut rampzalig is. Een terugkeer naar Somalië houdt volgens haar een schending in van artikel 3 van het EVRM als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië en de situatie van IDP's.

4. Nieuwe stukken

4.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgend stuk:

- Geboorteaangifte A.A.A.

4.2. De commissaris-generaal maakt een verweernota over op 10 februari 2026 en voegt hierbij volgende stukken:

- LIFOS, *Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*, 13 mei 2025;
- Cedoca, COI *Focus Somalië: Vrouwelijke Genitale Verminking VGV*, 20 februari 2025, met vermelding van de weblink.

4.3. Op 21 augustus 2026 maakt de commissaris-generaal een pleitnota over, waarbij zij volgende stukken voegt met vermelding van de weblinks:

- EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*, mei 2026;
- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia,* september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia,* oktober 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*, mei 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments,* 13 augustus 2025;
- Cedoca, COI *Focus Somalië: Veiligheidssituatie,* 25 maart 2025 (*update*).

4.4. Op 30 augustus 2026 legt verzoekster een *"aanvullende nota/pleitnota neer"* waarin zij stelt *"overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 2.20, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet"* en waarbij zij volgende stukken voegt:

- de geboorteakte van A.A.A.;
- de gecorrigeerde bijlage 26, waarin A.A.A. werd toegevoegd;
- de GAMS-lidmaatschapskaart van A.A.A.;
- de verklaring op eer betreffende vrouwelijke genitale verminking van A.A.A.

5. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

6. Beoordeling

6.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omdat zij weigerde te trouwen met een lid van Al-Shabaab en kon ontsnappen nadat zij door hen werd meegenomen (NPO 1, p. 16; NPO 2, p. 16). Daarnaast vreest zij het risico te lopen op re-infibulatie daar zij onderworpen werd aan VGV type III en zij bij haar bevalling een volledige desinfibulatie ondergaan heeft (NPO 1, p. 4 en 23). Zij voegt in dit verband nog toe dat zij vreest om door de familie van haar grootmoeder besneden te worden omdat zij in België twee keer bevallen is en niet langer geïnfibuleerd is (NPO 2, p. 3, 10, 13-14).

6.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

(i) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters recente afkomst uit het dorp Kamsuuma, in de provincie Lower Juba;
(ii) er kan hierdoor evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas met betrekking tot de problemen die zich zouden hebben voorgedaan in Kamsuuma;

(iii) verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw zonder (mannelijk) netwerk zou zijn in haar regio van herkomst;
(iv) de medische problemen *an sich* geven geen aanleiding tot de toekenning van internationale bescherming en verzoekster kan, voor de beoordeling ervan, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de minister van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde richten op basis van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet;
(v) de door verzoekster neergelegde medische attesten vormen geen bewijs voor het door haar geopperde asielrelaas, dat niet geloofwaardig werd bevonden;
(vi) er zijn geen aanwijzingen dat verzoekster bij terugkeer naar Somalië het slachtoffer zal worden van herhaalde VGV;
(vii) verzoeksters dochter was nog niet geboren ten tijde van de bestreden beslissing zodat het CGVS nog geen uitspraak kon doen over haar vrees en het is niet aannemelijk dat verzoeksters zoon gediscrimineerd zal worden als buitenechtelijk kind;
(viii) de door verzoekster neergelegde documenten bovenstaande conclusies niet wijzigen.

6.3. Verzoeksters dochter, A.A.A., werd in België geboren op 26 december 2025 (verweernota CGVS, p. 4; pleitnota verzoekster, 30 augustus 2026, stuk 4). Verzoeksters dochtertje werd aldus geboren nadat zij zelf op 1 februari 2023 verzocht heeft om internationale bescherming en nadat de thans bestreden beslissing genomen werd, maar vooraleer er een definitieve beslissing werd genomen.

Artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat van toepassing is op verzoeksters situatie daar haar verzoek om internationale bescherming dateert van 1 februari 2023, bepaalt het volgende:

"Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt."

Paragraaf 5 bepaalt dat indien de verzoeker met toepassing van § 1, eerste lid een verzoek om internationale bescherming indient namens de minderjarige vreemdeling, de commissaris-generaal één beslissing neemt die geldt voor al deze personen. De minderjarige vreemdeling wiens verzoek in toepassing van § 1 eerste lid ingediend werd, heeft geen mogelijkheid meer om een afzonderlijke beslissing in zijn hoofde te vragen.

Hetzelfde artikel 57/1, § 6, van de Vreemdelingenwet stelt nog:

"In afwijking van paragraaf 5 kan er respectievelijk een afzonderlijke beslissing of een arrest worden genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in hoofde van de in paragraaf 1 bedoelde minderjarige vreemdeling, indien er bijzondere elementen worden vastgesteld door voormelde instanties die een afzonderlijke beslissing noodzaken."

Op het moment dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing neemt, was verzoeksters dochtertje inderdaad nog niet geboren. Op het moment dat de commissaris-generaal haar verweernota overmaakt op 10 februari 2026 is zij wel degelijk op de hoogte van de geboorte van verzoeksters dochtertje. Dit blijkt ook uit de bewoordingen van diezelfde pleitnota:

"2.8. In het verzoekschrift wordt verder gesteld dat de dochter van verzoekster, die in België is geboren op 26 december 2025, bij terugkeer naar Somalië het risico loopt om te worden blootgesteld aan vrouwelijke genitale verminking (VGV) en gedwongen huwelijk. Indien verzoekster weigert mee te werken, zou haar familie klacht kunnen indienen bij Al-Shabaab, die de besnijdenis van jonge meisjes ondersteunt.
2.8.1. Hierbij dient er vooreerst te worden gewezen op het feit dat verzoekster haar dochter [A.A.A.]*– die werd geboren na het nemen van de weigeringsbeslissing op 15 december 2025 – nog niet geregistreerd staat op de bijlage 26 van verzoekster. Verweerder benadrukt dat verzoekster steeds over de mogelijkheid beschikt om een eigen verzoek in te dienen in hoofde van haar dochter, zodat de asielmotieven van haar dochter op hun eigen merites kunnen worden beoordeeld."*

De commissaris-generaal kan niet bijgetreden worden in voormelde redenering. Onderhavig verzoek om internationale bescherming, ingediend door verzoekster op 1 februari 2023, wordt eveneens geacht te zijn ingediend voor het minderjarig kind, nu het kindje geboren is vooraleer een definitieve beslissing genomen werd (artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet).

Het standpunt van de commissaris-generaal, waarbij verzoekster verweten wordt haar dochtertje niet vermeld te hebben op de bijlage 26 en van haar te verwachten dat zij een afzonderlijk verzoek indient in naam van haar minderjarig dochtertje, strookt niet met hoger geciteerd artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet en komt, in de huidige stand van de rechtspleging niet zorgvuldig over. Het komt de commissaris-generaal wel degelijk toe om ook de nood aan internationale bescherming te beoordelen in hoofde van het minderjarige kind A.A.A., voor wie het voorliggend verzoek thans wordt geacht te zijn ingediend.

Gelet op het feit dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, moet de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 2.60, § 2, tweede lid, van de RvV-wet worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 december 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. VERKIMPEN	I. FLORIO